

[Økonomiministeren.]

er værdifuldt, at selve udvalget har et begrænset omfang, og derfor har jeg ikke ment det rigtigt at udvide det med disse medlemmer, selv om jeg i høj grad kan se, at der vil være situationer, hvor det kunne være yderst hensigtsmæssigt, om der var repræsentanter for disse organisationer med. Men sådanne situationer har man jo netop forudset derigennem, at det ved lovforslagets § 2, stk. 4, er gjort muligt for rådet at udvide sig, når man behandler særlige spørgsmål, og jeg vil mene, at det må være den praktiske løsning.

Vi må heller ikke glemme, at der er mange erhvervsorganisationer her i landet, og at der er store erhverv, der overhovedet ikke er repræsenteret, men som det også måtte anses for naturligt at have med.

Jeg vil bemærke til det ærede medlem hr. Adolph Sørensen, der mente, at rådet ikke vil kunne få en tilstrækkelig autoritet, og at det var forkert, at formandskabet udnævnes af ministeren, at jeg tror, der i allerhøjeste grad ville have været lejlighed til at drøfte disse problemer, hvis der havde været muligheder for et forlig om dette spørgsmål. Jeg tror, oppositionen vil indrømme, at der fra min side er vist al mulig vilje til at komme frem til et forlig, og jeg er temmelig sikker på, at disse spørgsmål da ville være blevet løst.

Det ærede medlem hr. Adolph Sørensen mener, at det, at LOs repræsentation er blevet udvidet fra 2 til 4 medlemmer, skulle betyde, at rådet har antaget karakter af et kamporgan. Det mener jeg er forkert. Min begrundelse for at gå med til denne udvidelse har været, at LO nu engang er en institution, der rummer meget forskellige kredse. Vi ved, at LO er en organisation, der repræsenterer arbejdskraft på land og i by, faglært og ufaglært, og det kan være praktisk, at de forskellige grupper kan komme til stede ved disse forhandlinger.

Jeg vil gerne slutte med at bringe en tak til dem, der vil stemme for lovforslaget, de to regeringspartier og de to medlemmer fra

det konservative folkeparti. Jeg takker for tilslutningen og udtrykker håbet om, at dette organ vil vise sig at blive til nytte.

Handelsministeren (Baunsgaard): I anledning af mine udtalelser til tidsskriftet *Boligen*, som det ærede medlem hr. Poul Møller drog frem her, vil jeg gerne vedgå, at jeg har haft et sådant interview med en medarbejder ved *Boligen*. Men jeg har ikke sikret mig manuskriptet til gennemlæsning, jeg har ikke set interviewgængivelsen, jeg har kun kendskab til det fra det, det ærede medlem her læste op. Det er min fejl, alene min fejl, og jeg beklager dybt, at jeg har begået den fejl ikke at forlange manuskriptet til gennemlæsning. Jeg kan love det ærede medlem og alle andre, at denne fejl ikke skal gentage sig.

For så vidt det ærede medlems citat dækker — og det er der jo ikke tvivl om — vil jeg sige, at jeg ikke har givet udtryk for, at denne oms skulle være det dumme forlig. Jeg føler ikke, at det er sådan. Men jeg synes godt, at det ærede medlem, når han i øvrigt drager det frem under den skarpe form, han anvender her, kunne have gjort sig den ulejlighed at oplyse det høje ting om, at han må være stødt på referater, hvor jeg har vedstået mig ansvaret for hele forliget, også for den engrosomsætningsafgift, som stadig efter min opfattelse er en dårligere form for oms, end man kunne have fået. Det lader vi ligge. Men det er klart, at jeg ikke ville udtale, at denne oms var det dumme og dårligste forlig. Det ville betyde, at jeg havde et sammenligningsgrundlag med andre økonomiske forlig, hvad jeg ikke har haft. Jeg beklager den fejl, jeg har begået.

Jeg vil gerne, for at der ikke skal være nogen misforståelse, sige, at når jeg som medlem af folketinget har stemt for det økonomiske forlig, har jeg medansvar for det, og det er ikke min mening at gøre forsøg på at opdele ansvaret med en større eller en mindre vægt til oppositionen eller regeringen. Jeg har mit fulde medansvar,